

Bezmocný být, nic víc člověka neděsí,
těžké je žít a snít, když jsi lhostejný.

Jak mohlas mi lhát a říkat, že jsi má jediná,
jak mohlas mi vzít mou lásku a pak odejít.

Mezi řádky můžu číst, že milencům sny se rozplynou,
stopy v písku zavalí sníh tak studený,
Tvou rukou podepsaný.

R: Elixír z tvých slz namíchám,
elixírem nás dva spoutám,
elixír z tvých slz namíchám,
chci pláč, tvůj pláč.

Elixír z tvých slz namíchám,
elixírem nás dva spoutám,
elixír z tvých slz namíchám,
chci pláč, tvůj pláč.

Jako žebrák pro lásku si teď připadám,
nechci se smířit s tím, že jen tak odpustím.

Všechny ty chvíle s ní,
všechny ty chvíle odejdou,
bolest lásky zná jen ten, kdo miloval,
cítil jak srdce bolí!

R: Elixír z tvých slz namíchám,
elixírem nás dva spoutám,
elixír z tvých slz namíchám,
chci pláč, tvůj pláč.

Elixír z tvých slz namíchám,
elixírem nás dva spoutám,
elixír z tvých slz namíchám,
chci pláč, tvůj pláč.